

ת"פ (אשקלון) 72630-05-24 - מדינת ישראל נ' אקיף נדז'פוב (עציר)

ת"פ (אשקלון) 72630-05-24 - מדינת ישראל נ' אקיף נדז'פוב ע"שלו אשקלון

ת"פ (אשקלון) 72630-05-24

מדינת ישראל

נגד

אקיף נדז'פוב (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד נס בן נתן

בית משפט השלום באשקלון

[01.12.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא מיטל חלפון-נזריאן

החלטה

1. לפני בקשת העותר לגילוי ראייה חסויה, בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א - 1971

(להלן: "פקודת הראיות").

2. בעניינו של העותר הוגש כתב אישום המייחס לו גידול סמים מסוכנים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית ונטילת חשמל, מים או גז בגניבה וכן החזקת נשק שלא כדין, זאת בניגוד לסעיפים 6, 7 (א) בצירוף 7 (ג) רישא, 10 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 וכן בניגוד לסעיפים 400 ו-144 (א) רישא לחוק העונשין התשל"ז - 1977 בהתאמה.

3. בתמצית ייאמר כי בהתאם לכתב האישום המתוקן (מיום 7.10.24) אשר הוגש בעניינו של העותר, ביום 4.12.23 שכר העותר דירה המחולקת לשלושה וחצי חדרים באשדוד והחזיק בה וכן שילם את חשבונותיה. ביום 12.5.24 צוות בילוש המתין בסמוך לדירה והעותר הגיע אל הדירה ונכנס אליה. בעקבות זאת צוות הבילוש ניגש לדלת הדירה ולמרות הדפיקות על הדלת והרעשים בתוך הדירה, העותר לא פתח הדלת ובוצעה כניסה יזומה לדירה על ידי הצוות.

נטען כי בדירה נמצאה מעבדה לגידול סמים שכללה ציוד המפורט בכתב האישום ושקי דישון. בדירה נתפסו שתילי קנבוס כדלקמן: בחדר הראשון נתפסו 70 שתילים במשקל נטו של 3.84 ק"ג, בחדר השני נתפסו 35 שתילי קנבוס במשקל 1.70 ק"ג ובחדר השלישי נתפסו 35 שתילי קנבוס במשקל 1.70 ק"ג. כמו כן, נתפס 2.16 ק"ג קנבוס בשק זבל בדירה וכן במטבח נתפס קנבוס במשקל 3.67 ק"ג. נטען כי מיום 4.12.23 ועד למעצרו גידל העותר 13.161 ק"ג קנבוס. כמו כן נטען כי העותר נטל חשמל בשווי 27,635 ₪ על ידי שינוי החיבור לחשמל. בנוסף נטען כי העותר החזיק ברכבו גם 4.45 גרם קנבוס.

כמו כן, נטען כי העותר החזיק בתקרת גבס בדירה נשק מסוג גלוק ומחסנית.

4. ביום 7.10.24 הגיש ב"כ העותר עתירה לגילוי ראיה חסויה בה ביקש בין היתר, להורות על גילוי חומרי החקירה החוסים תחת תעודת החיסיון ובמסגרתה ציין כי החומר שבחסיון רלוונטי לניהול ההליך ו"יש בו חשיבות מרובה להגנת העותר" ומשכך, התבקש לחשוף את כל תוכן המידע המודיעיני וזהות מוסרו.
5. תגובת המשיבה התבקשה והתקבלה. המשיבה טענה בתגובתה כי לב"כ העותר נמסרה פרפרזה בהתאם לסיווגה בתעודת החיסיון. נטען כי אין בחשיפת החומרים החסויים כדי לשמש להגנת העותר וכי גילוי המידע יפגע בעניין ציבורי חשוב ועלול לסכן שלומם של בני אדם ולפגוע בשיתופי פעולה עתידיים של הציבור עם המשטרה וכן יש בכך חשיפת שיטות ואמצעים ודרכי עבודה עם משטרת ישראל. נטען כי תחילה על בית המשפט לקבוע האם אכן קיים חשש לפגיעה בעניין ציבורי חשוב אם תיחשף הראיה ולאחר מכן, וככל שהתשובה לכך חיובית, לערוך איזון בין האינטרסים המנוגדים לצור הכרעה בעתירה. נטען כי במקרה דנן האינטרס הציבורי גובר על האינטרס של העותר ואין במידע כדי לתרום להגנתו. נטען כי ב"כ העותר לא נימק כיצד יש בחומר החסוי לסייע להגנת העותר.
6. בדיון שהתקיים לפני ביום 25.11.24 שמעתי את טיעוני הצדדים כעולה מפרוטוקול הדיון וכן, הוצגה לעיוני במעמד צד אחד, באמצעות רכז המודיעין וקצין המודיעין, הידיעה ותיק המודיעין ובו המסמך החוסה תחת תעודת החיסיון. תשובות רכז המודיעין וקצין המודיעין לשאלות בית המשפט במעמד צד אחד סומנו במסמך מחנ/1 והוכנסו למעטפה בכספת בבית המשפט.
7. יש לציין כי ב"כ העותר בדיון טען כי עיקר המחלוקת בתיק נוגעת לעבירת החזקת הנשק, כאשר טענת העותר היא כי הנשק אינו שייך לו ולא היה לו מושג כי בדירה יש נשק. נטען כי אין מחלוקת כי הנשק נמצא במקום חבוי בתקרה מונמכת כשהוא עטוף בסמרטוט. נטען כי אין כל טביעת אצבע או ראיית דנ"א שקושרת את העותר לנשק או שמצביעה על מודעותו להימצאות הנשק. נטען כי התביעה מנסה להיבנות מהעובדה שהעותר מחזיק בדירה ומהחזקה בחוק ביחס להימצאות הנשק במקום. נטען כי מטרת העותר בעתירה לגילוי ראיה להוכיח כי המקום לא היה בחזקתו הבלעדית. נטען כי מלבד דברי העותר, מבוגר שאינו יודע עברית, ככל שבית המשפט יחשוף הראיה החסויה ניתן יהיה לדעת האם הידיעה התייחסה גם לנשק ולא רק לסמים. כמו כן, נטען כי יש לחקור את מוסר הידיעה ולהוכיח כי העותר אינו קשור לנשק ואין לו כל ידיעה על הנשק. נטען כי מוסר המידע יוכל להיחקר בחקירה נגדית על נתוני הדירה, על כמות האנשים המשתמשים בה וכי המידע שמסר אינו מסתכם רק בכתובת אלא בפרטים ששמע או ראה ביחס לדירה ובאמצעותו יוכל העותר לתמוך את הטענה כי לא ידע על הימצאות הנשק במקום. כמו כן נטען כי ישנה פעולת חקירה חסויה שלא הניבה תוצאות ושאלן לדעת טיבה ובית המשפט התבקש לבדוק האם יש בה להועיל להגנת הנאשם. המשיבה שבה על טיעוניה.
- המסגרת הנורמטיבית

8. סעיף 45 לפקודת הראיות קובע:

"45. (א) אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בענין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדין בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראיה, כי הצורך לגלותה לשם עשיית צדק עדיף מן הענין שיש לא לגלותה, ובהליך פלילי - כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה עולה על הענין שיש לא לגלותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם..."

9. בע"פ 5033/19 מדינת ישראל נגד אבו חדיר (19.8.19) בית המשפט העליון התייחס לשיקולים אותם על בית המשפט לשקול בעתירה לגילוי ראיה:

"עתירת בעל דין בהליך פלילי לגילוי ראיה שהוצאה לגביה תעודת חסיון, עשויה להתקבל באחד משני התנאים: האחד - כי הראיה חיונית להגנת הנאשם; השני - כי הראיה עשויה להועיל להגנתו, גם אם היא אינה חיונית לה, ובלבד ובלבד שמידת התועלת הטמונה בה עולה על מידת הפגיעה בענין הציבורי שעליו מגן החסיון... סעיף 46(א) לפקודת הראיות... מוסיף וקובע כי בגדר ההחלטה האם להסיר את החסיון, על בית המשפט לשקול בין השאר - "את הקשר שבין החומר החסוי לגדר המחלוקת בין בעלי הדין, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות וחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט"... בפסיקה נקבע, כי המבחן לחיוניותה של ראיה להגנתו של נאשם הוא מבחן "הפוטנציאל המזכה", שלפיו יש לבחון אם הראיה החסויה היא בעלת פוטנציאל לעורר ספק סביר באשמתו של הנאשם..."

בב"ש 838/84, מנחם ליבני נ' מדינת ישראל (81.10.1984) (פסקה 8 ו-9 להחלטה) ציין בית המשפט העליון כב' הנשיא דאז א' ברק כך:

"על-כן, אם הראיה החסויה מרכזית היא וחיונית ובעלת חשיבות מהותית לקביעת חפותו או אשמתו של הנאשם, מן הראוי הוא לגלותה... לעתים הראיה אינה כה חיונית, אך היא עדיין בעלת משמעות מסוימת. לעתים עשויה הראיה להשתלב במערך הראיות הכללי, ובסופו של דבר עשוי שיהיה לה משקל מסוים בהרשעת הנאשם או בזיכוי. היא עשויה להשפיע בצורה מסוימת על מהימנות הנאשם או העדים. היא עשויה לשמש תמיכה לראיות אחרות ולשמש מנוף לקיומה של חקירה נגדית ראויה. היא עשויה להסיר ספק או ליצור ספק. אכן, המשפט הפלילי הוא מערכת מורכבת ורגישה של נתונים עובדתיים רבים, אשר לכל אחד מהם משקל מסוים בבנין כולו. במצב דברים זה יש לבחון את חשיבותה היחסית של אותה ראיה, תוך מתן משקל לראיה, בהתייחס לקשת האפשרויות שבין חשיבות אפסית לבין חיוניות מרובה. משנקבע משקל זה, יש להשוותו למשקלה הביטחוני של הראיה בחשיפתה. אם הראשון עולה על השני, יש לצוות על גילוי".

דין והכרעה

10. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים וכן עיינתי במסמכים החוסים תחת תעודת החסיון וכן הוצגה לעיוני הידיעה בצירוף התיק המודיעיני כולו וכן פעולת החקירה החסויה - מצאתי כי דין העתירה להידחות.

11. יצוין כי הידיעה החסויה הוצגה לעיוני ואין מניעה לומר כי הימצאות הנשק במקום לא היה חלק ממנה כפי שעלה מהפרפרזה שנמסרה לב"כ העותר.

12. באשר לטענה כי חשיפת זהות מוסר המידע יהיה בה לסייע להגנת הנאשם, לאחר שעיינתי בחומר החסוי במעמד הדיון ולאחר ששמעתי את תשובות רכז המודיעין וקצין המודיעין לשאלות בית המשפט כפי שתועדו במחנ/1, התרשמתי כי אין בחומר האמור להועיל להגנת הנאשם שכן, לא מדובר בחומר בעל פוטנציאל מזכה. יתרה מכך, התרשמתי כי חשיפת המקור, לא תוביל לתשובה לשאלה מי הבעלים של הנשק שנתפס בדירה ולא תועיל להגנת הנאשם אך היא עלולה לסכן את המקור וכן לחשוף שיטות ואמצעים. על כן, יש להעדיף האינטרס הציבורי עליו באה תעודת החסיון להגן על פני האינטרס של הנאשם.

13. בנסיבות אלה, העתירה נדחת.

14. בשולי החלטתי ומבלי לקבוע מסמרות בעניין שכן, התיק קבוע להוכחות לפניי וטרם נדון לגופו של עניין, אני סבורה כי יש מקום לצדדים לשוב ולהידבר מחוץ לכתלי בית המשפט בשים לב לכך שעל אף קיומה של חזקת מקום בחוק ביחס להימצאות הנשק בדירה, מדובר בחזקה הניתנת לסתירה כאשר על ההגנה להביא הוכחה לסתירת החזקה במידה הנדרשת מתובע במשפט אזרחי.

15. ההחלטה תשלח לצדדים בדואר.

ניתנה היום, ל' חשוון תשפ"ה, 01 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.